

ACC. N:R M. 9839:1-8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Småland Upptecknat av: Gunnar Johansson
 Härad: Karvidinge Adress: Tinnavärd, Rottne
 Socken: Lövaby Berättat av: min mor Kristina Andersson
 Uppteckningsår: 1945 Född år 1876 i Lövaby

Bröllop o. bröllopsedel. s. 1-7. LWF. 52.
Brännvinsskyddet. s. 8. " 50.

L. U. F. 52. Bröllop och bröllopseder

Brudgummen fröde själv in bruden i kyrkan. Förkann vigseln i hemmet var det även då som brudgummen fröde in bruden.

Vigselringar brukades allmänt, att de lånedes har min mor aldrig hört talas om, så det har nog inte förkann ut. Vigselringarna voro av guld eller silver. I vardagslag brukades allmänt av jordbrukare- och arbetarklassen en euklare ring av mässing. Männen avtog även denna då de voro i hårt arbete och voro dem till hinder.

"Spöröl" i samband med insamling till prästen har ej förkann ut här.

Långdans. Vid bröllop förkann en sorts långdans, bröllopsfolket med

2/

9839:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

spelemannen i tåten gick från gård till gård och spelade och sjöng.

Glacering vid bröllopsmiddagen

Prästen ^{och prästarna} såll närvarat brudpart, därefter brudgummenes föräldrar, brudens föräldrar, släktingarna och så byfolket allt efter rang och värdighet, det var mycket usla så att ingen skulle komma sig förbi-gången.

Maträtter I vanliga fall var det kaffe och kakor först därefter buljong och en bakelse, så ett stort smörgåsbord, med alla sorts rätter, sedan stek och potatis, ~~och~~ morötter och ärtor och sist efterrätt bestående av ostkakn, äggostar och tårter i det oändliga, allesammans "frucing" som gästerna haft med sig.

3/

M. 9839:3.

"Kockapeuga" Vid bröllop och andra större kalas brukade gästerna lägga "kockapeuga", det tillgick så att man satte fram en tallrik eller rikså var det någon som gick omkring med tallriken och de manliga lade 25 - 50 öre var som sedan brukade delas mellan kokerskan och servitriserna.

Bruddansen. Dansen brukade öppnas av prästen som dansade med bruden, dansade ej prästen så var det brudgummen som dansade med bruden, denna första dans kallades "bruddansen", sedan var det de värnaste antröriga och så de andra manliga som skulle dansa med bruden. Ett danskrav av bruden tillgick så: Man dansade

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

J.H.

4/

M. 9839:4.

en särskilt yttre polka och var det då
lätta dansare så var det lätt att kramen
föll av bruden.

Brudsängen Att man bröllopsnatten skulle
placera en språkt träsko under sängen
har jag inte hört. Men då man de som
gifta bara fingo pojkar så skulle det
hjälpa om de använde sig av detta
träskoknep då skulle det bliva en flicka.
Däremot brukades placera alla möjliga
saker i brudsängen eller i sovrummet,
sålunda använde det det kunde vara suris
i sängen under lakanet, eller en liten docka
eller något annat roligt, ofta placerades
en ringdocka i en byrålåda, dockan var
ställd att ringa bort på natten.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

fel!

5/

M. 9839:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bruddkravau Bruden brukade bära
myrtekrava, kyrkan brukade ej bära ut
kravau annat än vid kyrkbröllop. Bruden
bar krava även om hon var ued barn,
det betraktades som skamligt om bruden
var i grosser. Var det så att en flicka fått
ett barn och ej var gift så var det svårt
för henne att bliwa gift.

Var bröllopet på lördagen brukade
brudparet gå till kyrkan på söndagen,
det kallades "brudastät" eller "bröllopsstät"
då bar bruden blott en krava som hon
hade under "silkeklädet".

Bruddklädsel. Samt regel brukade det
vara sommarskan ha ett brudkläming,
en som också skulle kläda bruden.

6

ACC. N:R. M. 9839:6.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

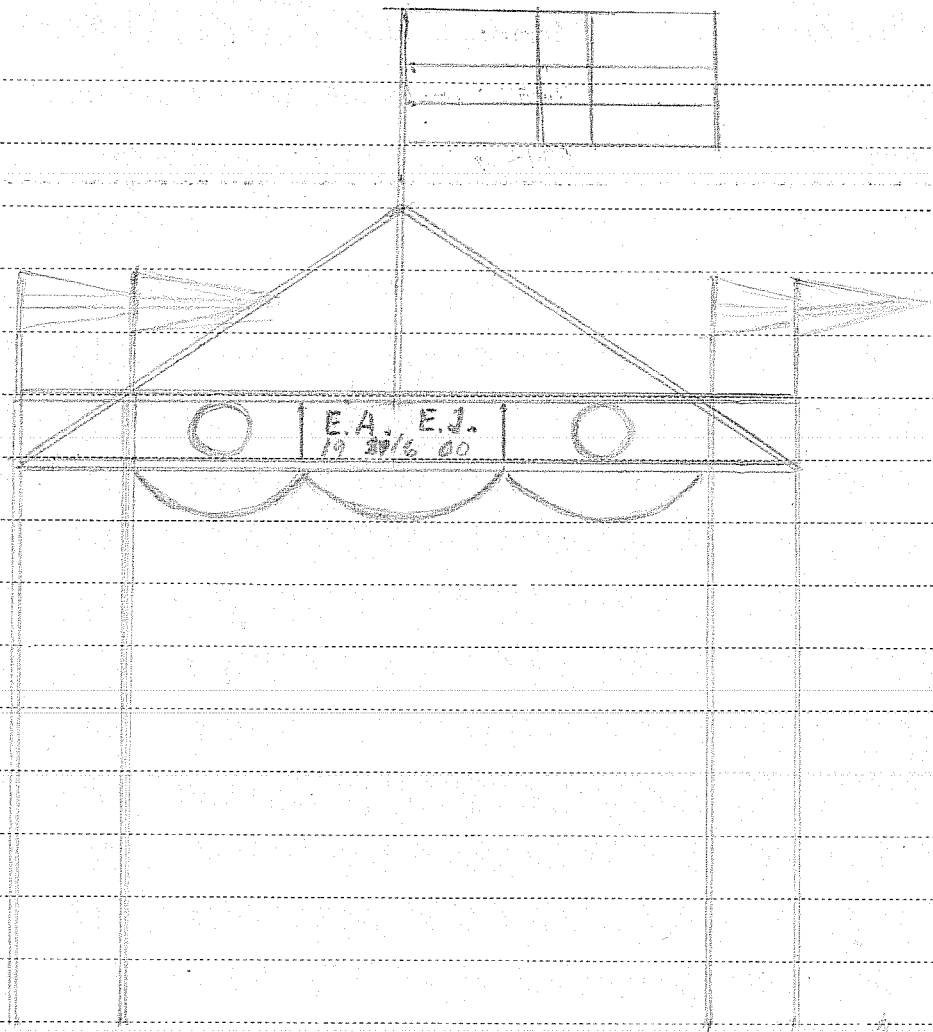
Äreportar. Det var en allmän sed med uppställning av äreport och brudgämnar vid bröllopsgården. Dagen innan bröllopet samlades byns ungdom för att "kläda" vid bröllopsgården. Några av pojkarne körde till skogen för att hugga 4-8 par brudgämnar som kördes hem och skalades. Resten av pojkarne skulle hjälpa flickorna med att bryta ris till äreporten, sommartiden användes ertiv till att vira äreporten, och vintertiden användes granris. Till girlander användes linoruris både sommar och vinter.

Björkdravning har ej förekommit här i Söraby socken, men i Dädesjö trakten vet jag att det har varit mycket vanligt.

7.

Report

ACC. N:R. M. 9839:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

ACC. N:R. M. 9839: 8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bräuvinskryddor

Som bräuvinskryddor användes kampfert, kummin, pomeransskal och malört.

Kampfertbräuvin användes vid "skarp-
slag. Malörtbräuvin användes vid
magsjukdomar av skilda slag.

Kummin och pomeransskal användes
till att smaksätta det vanliga bräuvinet
med.